

Arrest

nr. 150 311 van 31 juli 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, in eigen naam en in zijn hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van zijn minderjarige dochter X, op 7 november 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten van 1 oktober 2014.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 16 februari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat A. DE WILDE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. FLAMANG, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 1 oktober 2014 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris in hoofd van verzoeker en zijn minderjarige dochter de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit zijn de bestreden beslissingen, die luiden als volgt:

“BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 51, § 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van inschrijving, die op 18.04.2014 werd ingediend door: [...]

+ kind: [...]

om de volgende reden geweigerd:

X Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie.

Betrokkene diende op 18.04.2014 een aanvraag voor een verklaring van inschrijving in als werknemer/werkzoekende (art.40, §4, 1° van de wet van 15.12.1980). Ter staving van zijn aanvraag legt hij volgende documenten voor: kopie van zijn curriculum vitae, trajectovereenkomst, sollicitaties, vacature, reacties op sollicitaties en inschrijvingsbewijs VDAB als werkzoekende.

Uit de stavingsstukken moet worden besloten dat hij de inschrijving niet kan genieten als werknemer bij gebrek aan een verklaring van indienstneming of tewerkstelling overeenkomstig het model van de bijlage 19 bis of gelijkwaardig (art.50§2, 1° van het KB van 08.10.1981). Nergens uit het dossier blijkt dat meneer heden is tewerkgesteld. Hij dient dus eerder als werkzoekende te worden beschouwd.

Hij bewijst ingeschreven te zijn als werkzoekende bij de bevoegde dienst voor arbeidsbemiddeling, een trajectovereenkomst te hebben afgesloten en te hebben gesolliciteerd. Het geheel van de voorgelegde stukken kan echter niet overtuigen dat hij een reële kans maakt om te worden aangesteld. Betrokkene heeft een trajectovereenkomst gesloten met de VDAB. De trajectbegeleiding voorziet in een aantal stappen en acties die nog moeten ondernomen worden en vormt eerder een begeleidend kader in de zoektocht naar werk en kan aldus niet aanzien worden als een bewijs dat hij een reële kans maakt om te worden aangesteld. De resultaten die betrokkene aantoonde in zijn zoektocht naar werk zijn tot op heden namelijk erg beperkt. Betrokkene levert wel enkele sollicitatiebewijzen, maar uit de reacties op zijn sollicitaties blijkt dat er geen openstaande vacature is voor betrokkene of dat hij niet werd weerhouden voor de functie. Hij legt ook zijn CV voor, maar betrokkene toont niet aan hoe zijn werkervaring in het buitenland van nut kan zijn op de Belgische arbeidsmarkt. Zijn laatste werkervaring in Nederland liep tot 2012 en hoewel betrokkene ook in België weliswaar even heeft kunnen werken ondertussen, dateert zijn laatste tewerkstelling hier toch ook al van 29.10.2013. Nergens uit het dossier blijkt dat betrokkene sinds de indiening van zijn aanvraag de kans heeft gekregen om ook maar één dag te werken, al was het maar op proef of intérim. De langdurige periode van werkloosheid doet niet meteen het beste vermoeden omtrent zijn kansen om binnen afzienbare tijd aan werk te geraken. Betrokkene blijkt laaggeschoold en legt geen bewijzen voor dat hij in de functies die hij beoogt snel aan het werk kan geraken of zich zal bijscholen om zijn kansen op tewerkstelling te verbeteren. Aan de hand van de voorgelegde documenten heeft betrokkene weliswaar aangetoond werk te zoeken, maar niet afdoende bewezen een reële kans op tewerkstelling te maken.

Gezien deze elementen kan het recht op verblijf niet worden toegestaan.

Nergens uit het dossier blijkt dat betrokkene houder is van het verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond, noch dat hij het verblijfsrecht heeft aangevraagd op basis van een andere rechtsgrond. Vandaar dat overeenkomstig art. 51,§2, tweede lid (KB 08.10.1981) een bevel om het grondgebied te verlaten van toepassing is. Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.

Het verblijfsrecht kan evenmin toegestaan worden aan het minderjarige kind [...] die hem vergezelt. Immers, het kind kan geen toepassing genieten van art.40bis, §2, 3° van de wet van 15.12.1980 aangezien de persoon in functie van wie de aanvraag werd ingediend evenmin het verblijfsrecht a is EU-burger kan genieten overeenkomstig art.40 §4 van de wet van 15.12.1980."

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) doet de Raad uitspraak op basis van de syntheseseminarie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Een enig middel luidt als volgt:

"A.

Verzoeker voert aan dat de bescherming die hem geboden zou dienen te worden conform het art. 8 EVRM niet voldoende getoetst werd door de beslissende overheid;

Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat met de vereiste zorgvuldigheid die van een administratieve overheid mag worden verwacht er actief onderzoek werd gedaan naar "de persoonlijke situatie van betrokkene", er geen afdoende evaluatie van de inspanningen werd gemaakt waarbij werd "rekening gehouden met de persoonlijke situatie" van verzoeker en er rekening wordt gehouden met het recht op gezinsleven van verzoeker en zijn partner;

Immers tot op heden maakt verzoekster deel uit van het gezin dat samengesteld wordt door haarzelf, haar partner en hun beider minderjarig kind;

Een beslissing zoals zij op heden voorligt, zal deze gezinsband zonder meer danig verstoren waarbij de vraag gesteld kan worden of dergelijke verbreking in het licht van art. 8 EVRM aanvaardbaar zou kunnen zijn;

De overheid heeft immers een zorgvuldigheidsplicht om voldoende na te gaan welke de draagwijdte is van haar beslissingen;

In het onderliggende dossier is er geen dergelijke toets gebeurd en werd er zonder meer enkel besloten op basis van louter onvolledige gegevens die intussen tevens achterhaald zijn;

Er zullen dan ook voldoende bestaansmiddelen aanwezig zijn binnen het gezin waardoor de beslissing die op heden voorligt niet als waarheidsgetrouw aanzien kan worden;

Verzoeker haalt bovendien aan dat art. 8 EVRM bepaalt dat:

"Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

Hierbij dient de gemachtigde overheid allereerst na te gaan of er daadwerkelijk een gezinsleven bestaat en vervolgens na te gaan wat de impact is van de voorliggende beslissing;

Het mag duidelijk zijn dat men tijdens de evaluatie in eerste instantie zonder meer erkend heeft dat er een gezinsleven bestaat in hoofde van verzoeker, zijn partner en hun beider minderjarige dochter;

Wanneer men verder geen toetsing maakt aan het criterium zoals eerder aangehaald, overschrijdt de beslissende overheid haar eigen zorgvuldigheidsplicht;

Allereerst doet verzoeker gelden dat hij wel degelijk voldoet aan de voorwaarden om ingeschreven te worden als werkzoekende of werknemer;

De documenten die hij daarvoor aanbrengt, zijn tekenend in dit verband;

Bovendien wordt in de bestreden beslissing aangenomen dat de partner van verzoekster wel degelijk bewijst dat hij tevens als werkzoekende is ingeschreven, dat hij een trajectovereenkomst onderschreef en dat hij veelvuldig heeft gesolliciteerd;

Al deze daden werden gesteld met het oog op zijn opname op de Belgische arbeidsmarkt;

Verzoeker merkt tevens op dat hij reeds een beperkte periode werkzaam was in België en brengt hiervan de bewijzen voor;

Dit gegeven wordt allerminst betwist door de Dienst Vreemdelingenzaken;

Men merkt op dat het succes van de zoektocht naar werk echter beperkt is;

Uit de elementen die verzoeker naar voor brengt, kan echter afgeleid worden dat dit geenszins te wijten is aan een stilzitten van verzoeker;

Het feit dat verzoeker laaggeschoold is, hoeft zijn kansen op de arbeidsmarkt niet noodzakelijk te hypothekeren;

Deze elementen op zich zijn dan ook niet van aard om aan verzoekster het recht op verblijf te weigeren;

Immers de moeite die verzoeker deed om zich daadwerkelijk in te schrijven en te engageren op de Belgische arbeidsmarkt kan op geen enkele ernstige wijze betwist worden;

Verzoeker is evenzeer van mening dat het verstandig was geweest indien de beslissende overheid haar voorafgaand aan de beslissing zou gehoord hebben;

Te dezer gelegenheid zou verzoeker in staat geweest zijn, toe te lichten welke uitgebreide stappen hij nog ondernamen;

Intussen werd verzoeker wel degelijk geëngageerd op de Belgische arbeidsmarkt.

In bijlage voert verzoeker een stuk aan waaruit blijkt dat hij intussen tewerk gesteld is te Sint-Katelijne-Waver en dat hij aldaar op de terreinen van de groeneten –en fruitveiling tewerk gesteld is bij UNIVEG BELGIUM NV.

Deze overeenkomst liet hem toe verscheidene dagen aldaar tewerk gesteld te zijn onder de vorm van kortlopende contracten.

Verzoeker bewijst hierdoor zijn tewerkstelling."

3.2. Wat betreft artikel 8 van het EVRM en het gezinsleven dat verzoeker aanhaalt, dient erop te worden gewezen dat dit gezinsleven niet in het gedrang komt ten gevolge van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing: verzoekers kind werd immers samen met hem door de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris in het bezit gesteld van een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, net zoals zijn partner, zoals blijkt uit het beroep gekend onder het nummer 163 189. Een schending van deze bepaling is dan ook niet aangetoond.

3.3. Verzoeker voert verder de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel. Hij betoogt dat er werd besloten op grond van onvolledige gegevens die intussen achterhaald zijn en dat hij wel degelijk voldoet aan de voorwaarden om op basis van artikel 40, §4, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) te worden ingeschreven als werkzoekende of werknemer.

3.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de verwerende partij de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat zij bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

3.5. Artikel 40, §4, 1° van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“Iedere burger van de Unie heeft het recht gedurende meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven indien hij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervult en hij:

1° hetzij in het Rijk werknemer of zelfstandige is of het Rijk binnenkomt om werk te zoeken, zolang hij kan bewijzen dat hij nog werk zoekt en een reële kans maakt om te worden aangesteld; [...].”

3.6. Verzoeker stelt dat in de bestreden beslissing wordt aangenomen dat hij bewijst dat hij als werkzoekende is ingeschreven, dat hij een trajectovereenkomst onderschreef en dat hij veelvuldig heeft gesolliciteerd, met als doel zijn opname in de Belgische arbeidsmarkt, dat hij reeds een beperkte periode heeft gewerkt en dat het beperkte succes van zijn zoektocht niet te wijten is aan zijn stilzitten, dat het feit dat hij laaggeschoold is zijn kansen op de arbeidsmarkt niet noodzakelijk hoeft te hypothekeren, dat het verstandig zou zijn geweest dat verzoeker voorafgaand aan het nemen van de bestreden beslissing nog zou zijn gehoord zodat hij kon hebben toegelicht welke uitgebreide stappen hij verder nog ondernam.

3.7. De Raad stelt vast dat in de motieven van de bestreden beslissing wordt erkend dat verzoeker een aantal inspanningen heeft geleverd, maar dat de slotsom blijft dat de resultaten van die inspanningen beperkt zijn, dat zijn laatste tewerkstelling in België dateert van 29 oktober 2013 (dus ongeveer een jaar voor het nemen van de bestreden beslissing), dat nergens blijkt dat verzoeker sinds de indiening van zijn aanvraag de kans heeft gekregen om ook maar één dag te werken, al was het maar op proef of interim, dat hij laaggeschoold is en geen bewijzen voorlegt dat hij in de functies die hij beoogt snel aan het werk zal geraken of zich zal bijscholen om zijn kansen te verhogen. De verwerende partij concludeert dat verzoeker heeft aangetoond werk te zoeken, maar niet afdoende heeft bewezen een reële kans op tewerkstelling te maken. Verzoeker geeft weliswaar te kennen het daar niet mee eens te zijn, maar het komt hem toe om aan te tonen dat de verwerende partij op kennelijk onredelijk wijze of met miskennis van de stukken van het dossier tot deze conclusie is gekomen. Door de verwerende partij louter tegen te spreken, slaagt hij daar niet in.

3.8. Waar verzoeker stelt dat hij voorafgaand aan de beslissing had moeten zijn gehoord zodat hij kon toelichten welke uitgebreide stappen hij nog ondernam, moet er in eerste instantie op worden gewezen dat hij in de gelegenheid werd gesteld om in het kader van zijn aanvraag alle dienstige stukken naar voor te brengen. Bovendien toont hij niet aan welk belang hij bij deze grief heeft, nu hij niet aantoonde welke gegevens hij dan zou hebben bijgebracht die de verwerende partij mogelijks ertoe zou hebben gebracht dat zij een andere beslissing zou hebben genomen.

3.9. Waar verzoeker ten slotte nog betoogt dat de gegevens op grond van dewelke werd beslist achterhaald zijn, en stukken voorlegt waaruit blijkt dat hij werd tewerkgesteld van 17 t.e.m. 21 november 2014, moet erop worden gewezen dat deze stukken betrekking hebben op een tewerkstelling die dateert van na de bestreden beslissing, zodat niet valt in te zien hoe de verwerende partij ze had kunnen betrekken bij de totstandkoming ervan. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan niet worden weerhouden. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden indien hij rekening zou houden met

elementen die niet aan de verwerende partij zouden worden voorgelegd. Voor de beoordeling van de wettigheid van een bestuurshandeling moet de Raad zich plaatsen op het ogenblik van het nemen van die bestuurshandeling, rekening houdend met de alsdan voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (RvS 26 maart 2013, nr. 222.999).

3.10. Het enig middel kan niet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig juli tweeduizend vijftien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS